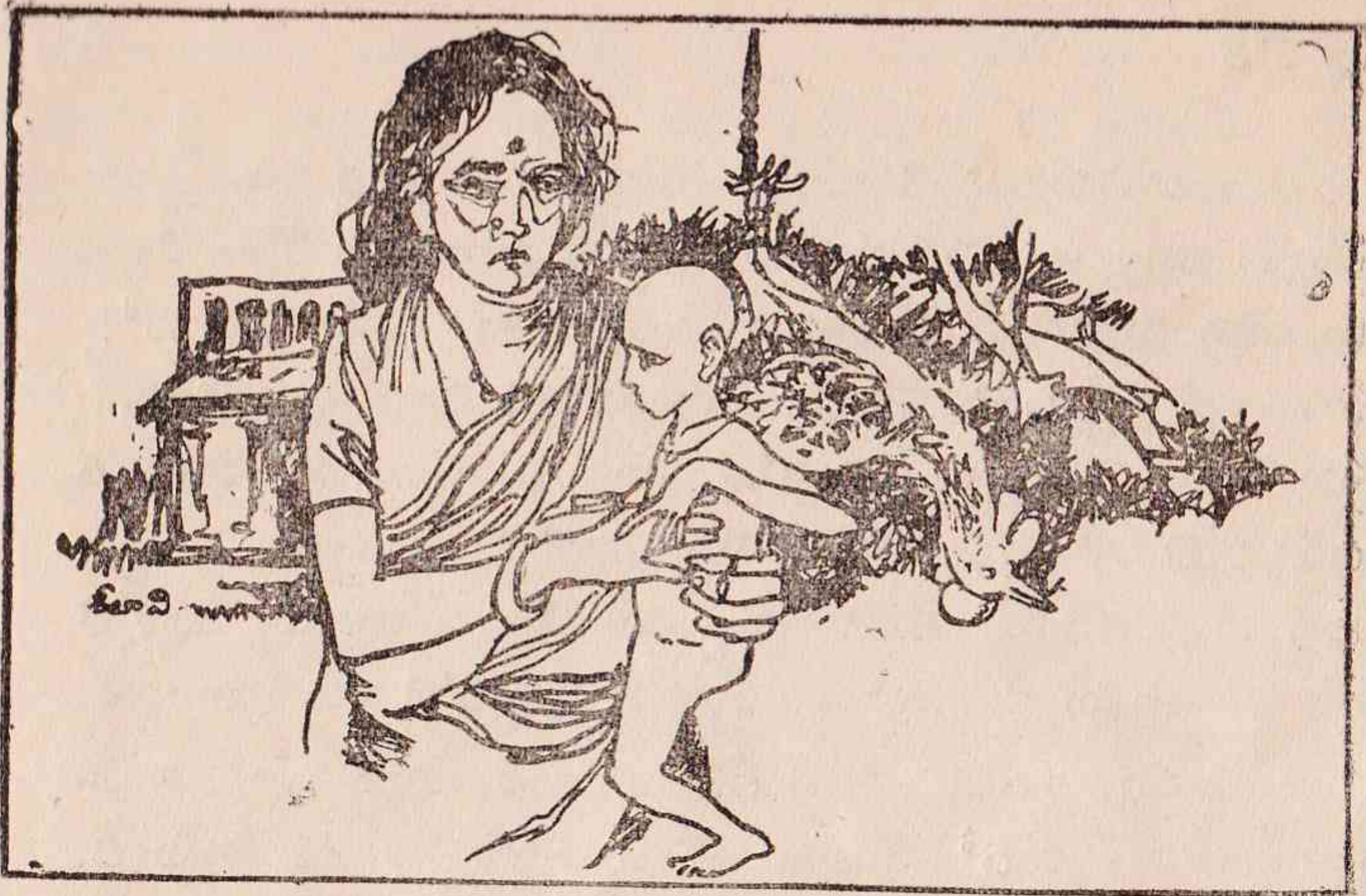

మంత్రం

“పంతులున్నాడు బాంచెను”

“ఉన్నడు, పూజమీదున్నడు. జర జైసు ఒస్తడు”

“ఉంటడో లేదో అన్నకుంట అదల వాదల ఒస్తాన. అమ్మయ్య బత్తిన. గామొన్న ఒస్తై లేకుండె యాదగిరి గుట్టకు బొయిండె. మల్ల మొన్న నాల్గొద్దుల కింద ఒచ్చినప్పుడు గూడ లేడు. పేటకు బొయిండంటన్నారు. మరి ఇయ్యాలన్న ఉన్నడో లేదో నన్నకుంట ఒస్తాన.” - ఎగబోసుకుంట జెప్తాంది సుక్కమ్మ సంకల బిడ్డనెత్తోని ఉన్నది అది నల్లగ, బక్కగ ఎండిపోయిన శింతపండోలె ఉన్నది. సుక్కమ్మ నల్పుగాదు ఎర్పుగాదు గని శామనశాయ రంగుంటది కరువో కాటకమో గని ఒయసుల్నే ముసలి మొకం బడ్డది.

మొదట్ట పంతులిల్లు గూనపెంకలది వుండె. తీసేసి ముంగట దాబ గట్టిండు. బంగ్లకు మంచి రంగులేపిచ్చిండు పట్నం. లస్కర్ల గట్టినట్టు గట్టిపిచ్చిండు. అకిట్ల శెట్లు గూడ పెట్టిపిచ్చిండు.

పంతులు ఇల్లు గద్దాండని ఊల్లె అందరు అనుకున్నారు గని తనే ఎప్పుడు గింతదూరం రాలె. అదంత సుక్కమ్మకు కొత్త కొత్తగా అని పిస్తాంది. యింటి పని మొదలైన రోజు కూలికని ఒస్తే "నువ్వెందు కొచ్చినవే? అంత ముట్టుడయిపోతది పో పో మాకు యింట్ల గల్సిన కూలోల్లు గావాలె"- అంటని ఎల్లగొట్టిందైతె. ఇగ మల్ల ఇటు రాలె

"ఎవల్కి నీ బిడ్డకు బాగలేదా?" - అంటడిగిండు సోములు.

"అవ్ అయ్యా. పొల్లకే బాగలేదు, రోజు రోజుకు ఎండ్కు పోతాంది. డాక్టరు తానికి పోతే సూదులిప్పియ్యాలె. మందు దినాలె అంటున్నడు గని, పైసలాన్నించి దేవాలె గులాపుదాన్ని - ఇగ గీ పంతులు శెయ్యి మంచిది. తాయిత గట్టి మంత్రమెయ్యంగనె జప్పున బాగయిత దంట, మా అసోంటి పేదొల్ల దగ్గర ఏమీ దీస్కోకుంట ఉత్తగనె గద్దాండని మొన్న మా వాడ కొచ్చినప్పుడు మవ్వే జెప్తివి. ఎవ్వల్కి ఏమైనా గని గీ పంతులు తానికి దీస్కొస్తే బాగయితదంటివి. గన్న ఇగ నీ మాట మీద ఒస్తానగాదూ"

"ఒ ఇగ జెప్పేదున్నాది. ఎక్కడెక్కడి రాజ్యం నుంచి ఒచ్చి తాయిత గట్టిచ్చుక పోతరుగాదు! పొద్దునాక, తెల్లనాక యిరాం ఉండదు. పూజల్లేసుడు, సాంతిజేసుడు, తాయితలు గట్టుడు కని ఒక్కటి- ఎట్లెట్ల కట్టిచ్చుకోతాండో అట్లెట్ల బాగయితాండ్రు. ధర్మం గల్ల శెయ్యి మంత్రం ఎయ్యంగనె పార్తది. పారంగనె నయమైతది. యిన్నేండ్ల సంది తాడ పంతులు తాన జీతముండి సూత్రానగద! ఈ పొద్దునాక అయ్య, నీ మంత్రం పన్నెయ్యాలె అంటని ఒచ్చినొల్లు లేరు. నేను కుద్దుజూస్తాన గద తాడ"- అని శెప్తనే వుండు సోములు.

సుక్కమ్మకు జెర్ర మన్ను కుదురుకున్నది. ఏదో మందో మంత్రమో ఏదై తేంది? బిడ్డ బాగ్గావాలె గంతె- 'పంతులు తానికిపోయి

మంత్రమేయింఛొస్త' అంటే ఎందుకో గని పెన్నిట్టొద్దన్నడు. 'రెండు దినాలాగు మొన్న గా రాజలింగం పొలంల శెట్టగొట్టిన బాపతు కూల్లు వడేదున్నది. పెద్ద డాక్టరు తాన ఇంజీనర్లిప్పిద్దాం అంటున్నడు గని' ఏమో గా పైసలొస్తే గిన్ని తిండి గింజలు కొనుక్కోవచ్చు. గీ మం తం తోటి పొల్ల రోగం కర్చు లేకుంట బాగయితదేమో అనిపించింది.

రెండు మెట్లెక్కి మూడో మెట్టమీద కూసుంది. మందటి సాయ బాన్ల సానలు, కల్వాలు కనబడ్డాయి ఆటి మీద నూరి పెట్టిన ముద్దలు, నున్నగ, ఎర్రగ పచ్చగ ...నల్లగ రంగు రంగుల మందులు, పక్కకే బల్లెపీట మీద ఆకులు, శెట్ల యేర్లు, ఇంకేంటియో పొట్టాలు, భస్మాలు, శాన వున్నాయి. అమ్మో! పంతులెన్ని పనుల్లేస్తాడు? మంత్రా లేసుకుంట వైద్యం చేసుకుంట, మీదినించి సర్కారి కొలువు గూడ జేస్తాడు. అనుకుంటుండంగ నె ఎవరో ఒకాయన ఓ శేత్ర కోడిపెట్ట, ఓ శేత్ర కల్లుకుండ పట్కొనొచ్చి దిడ్డి దర్వాజ ఎంబడి తోపల్కిబోయిండు

"అగో సూశినావ్ సుక్కమ్మ గామ్మెవలను కున్నావ్? గా ముత్తిరెడ్డి గూడెం ఆసామి! పెట్టానిగ తాయిత గట్టించెటందుకు ఒచ్చిండు—" సోములు జెప్పిండు. మరి గా కోడి పిల్లలెందుకో సుక్కమ్మకు దెల్వలే.

ఇంతలకు పంతు లొచ్చిండు.

తమలపాకు నములుకుంట, జందెం తోటి ఈవు రాసుకుంట..... గప్పుడే బోంచేసి బయటికొస్తున్నట్టున్నది

"ఏంది బిడ్డ ఏంగావాలె" —అంటని అడిగి దెల్పుకోని, పొల్ల పెయ్యి జూశి చెప్పిండు— "పోరికేం గాదు. జెర సాంతి జెయ్యాలె. పోతది. ఏదో గాలి సోకింది. సూడు పానాలు కండ్లల్ల కొచ్చినయి.

రేపురా తాయిత గత్త. ఆరం గూడ మంచిగున్నది. సుకారం
గొలిగె గడితె మంచి గుంటది. గా సామాన్లు దీస్కోని రేపు గీయా
ల్లకు రాఫో”

“సామాన్లేం దేవాలె? బత్కలేన్దాన్ని ఏం దీస్కో క మంత్రమేసి
తాయిత గత్తదని మొన్న గీ సోములన్న అందర్కి శెప్పినట్టు నాకు
జెప్పె ఒస్తే”

పంతులు లేత శింతకాయ పులుపోలే నగిండు. నగి అన్నడు—
“పున్నాన్కి గాకపోతె నాకేమన్న ఇయ్యమంటున్నానె పిచ్చిదాన మీ
దగ్గర దీస్కుంటె నాకేమన్నంటదా? మీ నోటికాడి బుక్క గుంజు
కుంటాను బిడ్డ? యంత్రం రాసి మంత్రమేళి నందుకు నాకేమియ్యకు.
గని కోడిపిల్ల పోశెమ్మకు హారమియ్యాలన్నాయె కల్లు కట్టమైసమ్మకు
దారబొయ్యాలన్నాయె. ఊదు పొగకు ఓ అయిదు రూపాయలయితయి
తప్పుతదాశెప్పు మరి మంత్రం బారాల్నటె ఎప్పటోలే ఇవ్వన్ని
జెయ్యుద్దా? నువ్వే జెప్పు. గా యంత్రంరాశిన కాయితానికి రాగిడబ్బ
తోడ్గాల్నాయె! అవుసలోడు ఉత్తగ జేస్తడ? అనికింతో అంతో ఇయ్యాలె
గద—” అడిగిండు పంతులు. సన్నశీపురు పుల్లతోటి పండ్ల సందులు
సాపు జేసుకుంటన్నడు. పండ్లల్ల యిరికిన కోడి మాంసం పిసర్లు.....
ఓ మూలకు 'తుఫ్' మంటాండు.

సుక్కమ్మ ఏంజెప్పలే.

ఈటన్నిటికి ముప్పయి, నల్బయి రూపాయ లయ్యేటట్టున్నయ్,
మంచు కొనుక్కుది నయముండె గద. లోపలబొయి పన్నేసి తాఖతు
యిస్తా. గీ మంత్రాలు గాలిసోకిందంటని బత్కులు గుల్ల జెశెటట్టున్న
య్. గీ పంతులు పొలాలు గొన్నది కోల్లపారాలు జెట్టేది యెట్లనో

జెర్ర జెర్ర దెల్సినట్లనిపించింది. దినాలు గిట్ట ఎల్లదీశి సర్కారిజీతం అనామతు జమజేస్తాండు గావొచ్చు. తాయిత ఉత్తగ గడ్డంటని పిలిపిచ్చుకోని యిట్ట రోజుకు ఎందరికి శాంతి జేస్తాండో..... ఎందరి అమాయకపు నోరకు తాయితలు గడ్డాండో అనుకుంటున్న సుక్కమ్మకు యేమేమో గన్పించినయ్—తన పెన్నిటి దుడ్డుకర్ర బట్టోని ఒస్తున్నట్టుఅయనెనక గూడెం లున్న ఒయిసోల్లందరు కట్టెలిప్పుకుంట ఒస్తున్నట్టు.....యిదే ఒస్తున్నట్టు.....అన్నాయంగ ఊల్లె ఒగనిగి విషమ్మండు బెట్టేందుకు పైసల్లిసోని కుట్రకేసుల పాలుపంచుకున్నందుకు శేతులకు బేడిలేసోని పంతులు పోతున్నట్టు కండ్లల్లి దిరిగింది... ..తెలివొచ్చినట్టయింది. నరాలన్ని మెలిదిరిగి నట్టయినయి. సంకల బిడ్డ జారిపోతె, కోపం తోటి ఎగేసుకుంది.

ఆ పిల్ల కండ్ల ఊసులు...ముక్కు చీమిడి...నోట్ల నుంచి సొల్లు...అంత గలీజు! ఆల్ల బత్తోరె. ఈగలన్ని గుప్పన ఆల్తానయి ఏడ్వటందుకన్న శేతగాక మూలుగాంది పిల్ల.

కన్నీల్లను మింగిన సుక్కమ్మ కండ్లు ఎర్రెర్రగ అగుడు సురూజేశినయి. గిరుక్కున ఎన్నకు దిరిగింది. పిచ్చి నమ్మకాల నించి—

పంతులు. సోములు అసోంతోల్లు ఎంత మందో భస్మమయ్యేటట్టు సుక్కమ్మ వొల్లంత భగ్గున మండింది.

జయశ్రీ

రిపబ్లిక్ డే ప్రత్యేక సంచిక

1975